

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113207103
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6113207103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi P. Š., Q.. XX. XX. XXXX, U. Q.J. F. Y. XXX/XX, J., o zaplatenie 261,60 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 129,60 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 29. 07. 2011 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Odporkyňa je p o v i n n á nahradíť navrhovateľovi trovy konania vo výške 8,25 Eur, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 22. 03. 2013 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 261,60 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradených platieb za služby poskytované navrhovateľom, ktoré vznikli na základe zmluvy o pripojení a náhradu škody.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila ústne na pojednávaní v tom zmysle, že si je vedomá vzniku dlhu na platbách spojených so službami, ktoré jej poskytoval navrhovateľ, avšak toto odôvodnila z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení uzatvorenou medzi účastníkmi konania a Dodatkom k zmluve zo dňa 02. 12. 2009, pod č. G. a Zmluvou a Dodatkom k zmluve zo dňa 23. 12. 2009, pod č. G..

Súd vo veci vykonal dokazovanie ďalej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11. 04. 2011 na sumu 9,04 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11. 04. 2011 na sumu 13,55 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 1,33 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 12,59 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 17,02 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 10. 06. 2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 10. 06. 2011 na sumu 69,91 Eur. Teda výška neuhradených platieb za služby poskytnuté v období od marca do mája roku 2011 predstavuje sumu 129,60 Eur.

Podľa § 43 ods. 1 Zák. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení podľa § 43 Zák. č. 610/2003, na základe ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ služieb poskytol na základe svojej povinnosti odporkyni služby tak, ako si ich táto zvolila pri využívaní verejnej mobilnej telefónnej siete a odporcovi ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaním navrhovateľa vo forme daňového dokladu a to faktúry.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni služby a to v období od uzavretia zmluvy. Využívaním týchto služieb odporkyni vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby, ktoré však za mesiace marec, apríl a máj roku 2011 neuhradila. Z tohto dôvodu preto vzniklo navrhovateľovi právo na úhradu týchto služieb, a preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 129,60 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 29. 07. 2011 až do zaplatenia, kedy sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si v ďalšom uplatnil právo na náhradu škody vo výške 132,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť tak, že rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného telefónu tvorí táto výška škody, ktorá navrhovateľovi vznikla. Pri oboch zmluvách uzavretých medzi účastníkmi konania bola akciová cena mobilného telefónu 9,- Eur, pričom predajná cena predstavovala sumu 75,- Eur. Uplatnená škoda bola teda 66,- Eur za každú z uzavretých zmlúv, spolu teda 132,- Eur.

Podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyňou vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľovi tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napríklad podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nespĺnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zák. sa uhrádza skutočná škoda a to, čo už poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti je kumulatívne spojenie všetkých podmienok, t. j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnením čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd má za to, že navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa odporkyňa dopustila porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti. Zároveň súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe súdu v obdobných veciach súdy vyslovili právny názor, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení, týkajúci sa zmluvnej pokuty je neprijateľná s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4, písm. k/ Obč. zák. a teda v zmysle § 53 ods. 5 Obč.

zák. je neplatná. Jedná sa o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 18Co/136/2010, zo dňa 09. 05. 2011, 2Co/137/2010 zo dňa 29. 06. 2011, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní, pod sp. zn. 16Co/288/2012 - 193 zo dňa 08. 11. 2012, Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 11C/184/2011 - 82, zo dňa 26. 10. 2011, Okresného súdu Revúca, pod sp. zn. 6C/92/2012. Tak, ako sú tieto rozhodnutia verejne prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Z uvedeného preto súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol ako nedôvodný.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a to tak, že navrhovateľovi ako účastníkovi v spore úspešnému takmer v 1 priznal právo na náhradu trov konania v takomto rozsahu. Odporkyňa bola úspešná taktiež v rozsahu 1, avšak právo na náhradu trov konania si neuplatnila. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, súd mu priznal právo na náhradu trov konania vo výške 8,25 Eur.

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 22. 03. 2013 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 261,60 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradených platieb za služby poskytované navrhovateľom, ktoré vznikli na základe zmluvy o pripojení a náhradu škody.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila ústne na pojednávaní v tom zmysle, že si je vedomá vzniku dlhu na platbách spojených so službami, ktoré jej poskytoval navrhovateľ, avšak toto odôvodnila z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení uzatvorenou medzi účastníkmi konania a Dodatkom k zmluve zo dňa 02. 12. 2009, pod č. G. a Zmluvou a Dodatkom k zmluve zo dňa 23. 12. 2009, pod č. G..

Súd vo veci vykonal dokazovanie ďalej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11. 04. 2011 na sumu 9,04 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 11. 04. 2011 na sumu 13,55 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX5, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 1,33 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 12,59 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 12. 05. 2011 na sumu 17,02 Eur, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 10. 06. 2011, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 10. 06. 2011 na sumu 69,91 Eur. Teda výška neuhradených platieb za služby poskytnuté v období od marca do mája roku 2011 predstavuje sumu 129,60 Eur.

Podľa § 43 ods. 1 Zák. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení podľa § 43 Zák. č. 610/2003, na základe ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ služieb poskytol na základe svojej povinnosti odporkyni služby tak, ako si ich táto zvolila pri využívaní verejnej mobilnej telefónnej siete a odporcovi ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaním navrhovateľa vo forme daňového dokladu a to faktúry.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni služby a to v období od uzavretia zmluvy. Využívaním týchto služieb odporkyni vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby, ktoré však za mesiace marec, apríl a máj roku 2011 neuhradila. Z tohto dôvodu preto vzniklo navrhovateľovi právo na úhradu týchto služieb, a preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 129,60 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 29. 07. 2011 až do zaplatenia, kedy sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ si v ďalšom uplatnil právo na náhradu škody vo výške 132,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť tak, že rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného telefónu tvorí táto výšku škody, ktorá navrhovateľovi vznikla. Pri oboch zmluvách uzavretých medzi účastníkmi konania bola akciová cena mobilného telefónu 9,- Eur, pričom predajná cena predstavovala sumu 75,- Eur. Uplatnená škoda bola teda 66,- Eur za každú z uzavretých zmlúv, spolu teda 132,- Eur.

Podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyňou vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľovi tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napríklad podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nespĺnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Obč. zák. sa uhrádza skutočná škoda a to, čo už poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti je kumulatívne spojenie všetkých podmienok, t. j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnením čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd má za to, že navrhovateľ neuniesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa odporkyňa dopustila porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti. Zároveň súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe súdu v obdobných veciach súdy vyslovili právny názor, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení, týkajúci sa zmluvnej pokuty je neprijateľná s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4, písm. k/ Obč. zák. a teda v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. je neplatná. Jedná sa o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 18Co/136/2010, zo dňa 09. 05. 2011, 2Co/137/2010 zo dňa 29. 06. 2011, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní, pod sp. zn. 16Co/288/2012 - 193 zo dňa 08. 11. 2012, Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 11C/184/2011 - 82, zo dňa 26. 10. 2011, Okresného súdu Revúca, pod sp. zn. 6C/92/2012. Tak, ako sú tieto rozhodnutia verejne prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Z uvedeného preto súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol ako nedôvodný.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a to tak, že navrhovateľovi ako účastníkovi v spore úspešnému takmer v 1 priznal právo na náhradu trov konania v takomto rozsahu. Odporkyňa bola úspešná taktiež v rozsahu 1, avšak právo na náhradu trov konania si neuplatnila. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, súd mu priznal právo na náhradu trov konania vo výške 8,25 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojnásobne na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho

sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/ O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4/ O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštného predpisu.